

KoreaKontoret 7 – Kina (del 2)

Bliver kinesisk popkultur den næste store bølge fra Østasien? Eller er her den i virkeligheden allerede uden jeg har opdaget det? Og hvad vil det overhovedet sige at være fan af kinesisk popkultur? Det er de spørgsmål, som jeg vil se nærmere på i denne og også så på i sidste episode af KoreaKontoret. Med mig i begge episoder er jeg så heldig at have Sanna Bo Claumarch og David Nicolas Christensen.

Nu skal du med ind i en verden af musik, film, spil og tegneserier, som ikke lige ligner det, du er vant til fra Marvel og Hollywood. Her dyrker Martin Petersen og hans venner asiatisk populærkultur, vilde universer fra Kina, Japan og Korea. Og selv om det måske lyder fremmed, kan du godt finde kostumer og 3D-briller frem, for lige om lidt bliver du også fanget ind. Martin Petersen er forsker med et kontor på Nationalmuseet. Som studerende blev han tvunget til Noribang bare mindst 100 ad gangen, og siden dengang har han brugt det meste af sin tid på at studere de her kulørte fænomener fra det fjerne Østen. Og nå ja, når det noribang er koreansk karaoke. Men det skal han nok fortælle dig mere om. For i denne programserie inviterer Martin dig med inden for i KoreaKontoret.

I den forrige episode talte vi om popkultur fra Kina, vi nåede vidt omkring og fik nogle meget gode eksempler på, hvad I to hver især er voldsomt interesserede i. Så der var lidt i idekatalog til måske selv at komme i gang med at finde nogle ting på YouTube og Netflix og så videre. Det vi kommer til at tale om i denne episode, det er lidt noget andet og især to ting: Altså på den ene side, så vi ikke helt blev færdig med det her med fandom omkring universerne. Vi har mest hørt om universerne uderude, men hvad vil det sige at være fan? Og jeg tænker især, jeg er lidt nysgerrig på omkring Sanna dig, og det har været fan omkring "The Untamed" så videre. Altså, vi kunne måske tage en dag i dit liv som fan eller en uge, eller hvad, du nu tænker, er en passende tidsmæssig ramme for at tale om dit liv som fan af "The Untamed"-universet. Men det tænker jeg på, det hele så at sige, du har nævnt: Altså filmene, fanfiktion.... Ja, det hele simpelthen. Men også - og det er jo lidt sjovt - fordi så er jeg også nysgerrig omkring det politiske. Altså havde vi talt om Sydkorea og Japan, så havde det måske ikke været super presserende at tale om det politiske, men det kunne man sagtens sige, det ville være. Det er det jo altid om det USA eller Danmark eller Sydkorea eller Japan, eller hvad vi

taler om. Men det var måske ikke noget, man på den måde behøvede at forholde sig så meget til.

Og det skyldes jo også blandt andet, at meget af den her popkultur, den kommer jo ikke fra nationalstaterne. Den kommer fra forskellige agenturer og virksomheder, som nogle gange endda er multinationale. Og ikke desto mindre så er man jo i Japan og Sydkorea fra statens side enormt opmærksom på det her, fordi det jo så soft power kan være. Det kan være en støtte til den nationale økonomi, så tingene er ikke helt adskilt. Men, men det er ikke nødvendigvis et spørgsmål, man altid skal tage op, når man taler Sydkorea, Japan, USA eller Danmark. Men med Kina er det på ingen måde - så ligger der nærmest i kortene. Det bliver... Vi bliver også nødt til på en anden måde at forholde os til, hvad vil det sige at være fan af noget fra Kina? Og selvfølgelig det, der er implicit i det spørgsmål: Er det hele statspropaganda? Altså. Eller hvad? Det forventer jeg på, at vi skal kunne svare på her. Og det er måske heller ikke superspændende at prøve at svare på, men alligevel få en fornemmelse af, altså, er der noget dér omkring det politiske med Kina som fans. Så det er den anden ting, jeg godt kunne tænke mig ligesom og prøve at se lidt nærmere på. Men vi starter lige med noget, noget lidt mere... Ja, ikke positivt for det andet kan også være positivt. Vi starter lige et andet sted. Det denne her dag i dit liv eller en uge i dit liv, Sanna, som fan af "The Untamed". Hvordan går den?

Nu er jeg lige blevet færdig med anden gennemgang - anden gennemsening, kigning? - af tv-serien, fordi at jeg blev nødt til at introducere min mand til, hvad det er, jeg går rundt og fabler om 90% tiden. Og at det tog han heldigvis meget godt imod og synes, det var ganske fint. Ganske udemærket. Kunne godt se, hvorfor jeg var blevet helt gakket med den. Så er det noget med, at jeg hænger meget ud på Twitter, hvor jeg følger en masse fandom skribenter og fanartists. Og det er jo noget med, at jeg har notifikationer på en 20-25 mennesker, hvor jeg meget aktivt følger deres seneste tweet. Også fordi at der er en tendens på Twitter til at lave det, man kalder for Twitter fix. Så i stedet for at skrive hele mange tusind ord og lange fanfiktion historier og lægge dem oppe på AO3-sitet fanfiktion sitet, så at skrive det i tråde. Og så er det ikke så detaljeret. Eller måske er det superdetaljeret. Jeg har faktisk også fulgt dem, som er op på sådan 400 tweets efterhånden. Eller så bliver det prompt, hvor folk ligger et stykke fanart op, og så er der andre, der begynder at skrive historie til den, men også mere som en slags fælles fortælling: "Gud, ja, så ser jeg ham lige gå hen ad gaden. Og den

tager jeg! Det er min head canon." Og så kører man videre, altså der er en utrolig kreativ energi.

Så har jeg to veninder, som - vi har en chat, som - vi var veninder længe før det her. Jeg kender den fra fandomverden, fra World Con og nordisk sci-fi cons. Men halvdelen af det, vi taler om, det er de her skuespillere og den her historie, og den ene er en meme-generator og den anden hun har sådan enormt mange takes på et samfundsmæssige og jeg er sådan en, der snakker meget om karaktererne. Og på den måde, så har vi noget kørende.

Jeg læser fanfiktion næsten hver dag, og der bliver... Der er utrolig højt talentniveau i den her fandom. Der er etablerede forfattere, som skriver fanfiktion til den her fandom. Der er nogle virkelig smukke historier derude. Der er alt på spektret, og det er enormt sjovt, det der med at læse en historie, som er et helt andet sted henne. Som er et moderne univers, hvor de er universitetslærere eller et eller andet. Men så nailer de karaktererne og får det frem i karaktererne, som man jo kunne se sig selv i, da man så ser serien. Så er det gennem fanfiction faktisk, har jeg fået øjnene meget op for kinesisk madlavning. Så det er jo også nogle med, jeg er har begyndt... De der to veninder, der har vi lavet en middag, hvor vi spiste den ret, som de hele tiden vender tilbage til i tv-serien. Nemlig svineribben og lotog Lotusrodsupper. Den har jeg lavet.

Det lyder spændende i hvert fald.

Og præsenteret for mine veninder. Vi har spist Lotusfrø, dampede boller med lotusfrø. Og det har spildt over i at jeg gerne spiser congee til frokost, som er den her risgrød. Men jeg kan godt li at lave den på kyllingefond og introducerede i den forbindelse min stakkels familie, som bliver udsat for alt det.

Det lyder til de tager det pænt, så.

Åh, hvad er det mere? Jamen, det er jo også bare at få den her forfatter, Mo Xiang Tong Xiu, jeg siger, at det ser helt forkert, men som har skrevet den historie. Hun har også udgivet andre historier. En af dem er en donghwa for tiden. Jeg følger andre kinesiske dramaer, hvor der er, hvor nogle af skuespillerne går igen.

Hvad er en donghua bare sådan lige kort?

Ja, undskyldt! Det er anime på kinesiske.

Så er den på plads.

Ja, lige præcis. Og der er en, som lige er startet, som hedder "Scumbag System". Titlen på romanen er "The Scumvilan Self-Saving System", som er noget med en fyr, som bliver suget ind i et computerspilsunivers. Men så er han skurken, og så skal han prøve at redde sit eget liv. Og det er også BL-roman, og det ender med at så skal han komme derhen, hvor de finder sammen. Uden at han ved, at det er der historien ender for ham. Og jeg er i gang med at læse en af hans andre romaner. Ja, og så producerer jeg jo selv fanart. Jeg laver små, nuttede filtdukker og har lavet dem af mange forskellige fandoms - både vestlige og bøger, men jeg har faktisk også lavet et sæt af de to hovedroller Lan Wangji og Wei Wuxian, der har lavet et sæt af dem og har lavet den til de to veninder og har også ladet dem til tage andre mennesker ude i... Og sendt nogen stykker af sted til USA blandt andet og den slags.

Er det noget, man kan se nogle steder, det her?

Og ja, man kan se det på Etsy, hvor jeg har en butik, der hedder "If You Craft It", men som holder ferie lige pt. Men ellers er det derinde, jeg lægger...

Så engang, når efterårsferien er slut. Så kan det være, at man kan finde noget af det der måske?

Ja, sådan noget i den stil. Og så er det jo, hvad jeg bliver inspireret af. Det er et hyggeprojekt. Så det er virkelig, at jeg connecter med de her to karakterer. Jeg elsker dem overalt i universer. Jeg ser mig selv i... Det er jo det, der er så fabelagtigt ved "The Untamed". Der er jo SÅ mange navngivne karakterer med deres egen tydelige historie, som påvirker hovedhistorien. Så man kan jo... Altså, der er så mange steder i den historie, hvor der er noget, man kan leve sig ind i. Det behøver ikke kun at være mærkelig kærlighedshistorie. Man kan også godt lide baggrundsdramaet og det er også noget af det fanfiction afspejler. Det er fantastisk, ja.

Jeg tror ikke, der er en eneste lytter, der kan være det mindste tvivl om, hvor entusiastisk du er omkring det her univers.

Jeg tror ikke, jeg har været fan, så hidsigt fan af noget, siden Star Wars som barn.

Og det er jo håbløst spørgsmål, men ikke desto mindre: Hvad er det, der gør det? Altså, jeg ved godt, det kan man jo næsten ikke forvente et klart svar. Men hvad handler det om?

Det er fordi den her historie, den har det hele. Den her historie er både sådan lidt court drama. Den har et fantastisk element med action kampsport. Det er jeg utrolig glad for. Jeg kan virkelig godt lide kampsportsfilm. Der er noget "Pride og Prejudice", men den ene er helt blank, og den anden er helt vildt sur. Og de kan ikke finde ud af, at de elsker hinanden, selv om vi alle sammen godt kan se det. Kom nu igang! Der er så meget, den historie kan, og man kan... Det er lige netop det, man kan dykke ind i den, hvor man vil. Og så har den jo også det her queer element. Og det bliver jeg bare så glad for, fordi der er ikke... Det er jo ikke, fordi der er en ordentlig repræsentation af queer-kultur i Kina på nogen som helst måde. Men det er der i romanen, og den måde serien er blevet filmet på, har de jo lagt en masse brødkrummer ud, en mases det symbolik, som tydeligvis viser, hvis man taler det sprog, at det her er en kærlighedshistorie. Så det kan bare det hele. Den er dybt underholdende. Og så kan fanfiction jo tage den derfra, og så løber i alle retninger med den. Så der er så meget at tage fat, ikke?

Og det her med queer-kultur og Kina. Altså du nævnte også, hvis man allerede har hørt den forrige episode - der nævnte du ganske kort, at en ting var romanen, der har det her boylove tema og det var explicit, nævnte du også indvandrerunge. Og da det så blev til en tvserie, der var nogle udfordringer der i forhold til den kinesiske censur. Kan du sådan give os sådan lidt et indtryk af, hvordan er den blevet modtaget i Kina. Hvordan blev der set på dem fra, i så at sige, fra officielt hold? Ved du det?

Den har jo været igennem en... Den skal godkendes, før den må vises. Så de har måtte tage nogle andre midler i brug med noget tykt symbolik, men hvordan den er blevet modtaget. Jeg tror vistnok, det er den serie, der blev set allermost i 2019, da den blev sendt i Kina. Og den har en verdensomspændende fanskare! Man kan se, der er sådan nogle Fan Meetings på Youtube, hvor at hele holdet af skuespillere har været ude og

optræde med de her - der været udgivet et album med karaktersange, som skuespillerne selv synger - hvor de er ude ude at optræde, hvor der er show på scenen, hvor der var interviews og snak og så videre. Så sådan rigtig convention, men bortset fra det kun er én aften og i én sal. Og der har jo været nogen giga nogen i Thailand. Så det er ikke kun i Kina, der har været... Det er hele Asien, de har rejst rundt i. Nogen af birolle-indhaverne har formet et boyband - eller det er nok dem, der har formet et boyband.... Der er blevet formet et boyband, hvor nogle af de her birolle-indehavere synger og optræder. Og det har turneret i flere år og hedder "The Untamed Boys" og er helt fantastisk. Og det er en GIGA pengemaskine! Det er jo også det, det er en roman. Altså det er nok den, der har tjent færrest penge. Det er tv-serie. Det er et audio drama. Der er en tegnefilmserie, der endnu en tegnefilmserie. Det er to spinoff film og en tegneserie. Og jeg har sikkert glemt noget. Så det er en GIGA pengemaskine. Det har været THE shit i 2019.

Jeg ved, der er utrolig meget Sydkoreansk og japansk popkultur, som har været med til at forme Kina i hvert fald fra 90'erne og op. Tror du, der vil ske noget andet? At det som mange af os har gået og ventet lidt på at sige, hvornår kommer den kinesiske popkulturmaskine virkelig op i omdrejninger og er med til at omforme forbrugerne - ikke kun i Kina, men rundt omkring i Østasien og hvor som helst? Kan du se noget her?

Der sker jo helt vildt meget på den front - både i Thailand og i Kina. Der er jo rigtig meget oprør i Kina, både i Xinjiang-provinsen og i Hong Kong og i det nordlige Kina. Altså, der er en masse opbrud, men samtidig så har vi sådan noget som han Hanfu-bevægelsen, som trækker det mod det traditionelle, så jeg har ingen fornemmelse for, hvilken retning det går i. Også, nu hvor vi er ved det queer, at Xiao Zhan som spiller Wei Wuxian i serien en af hovedrollerne, han...

En af de to mandlige hovedroller?

Lige præcis. Hans fans læste et AO3, fanfiction-sitet var jo åbnet i Kina og var frit tilgængeligt. Der var nogle af dem, som så har læst noget af det fanfiction, der var på siden og var dybt utilfredse med, at man - og noget fanfiktion er jo meget eksplicit - noget handler om, at de går en tur og holder i hånd, når noget handler om, at de har sex ude i skoven. Og de er blevet super stødt af, at det findes og har rapporteret til de

kinesiske myndigheder og fået det her site lukket ned, som skabte et kæmpe backlash mod Xiao Zhan, der var blandt andet... Jeg tror, #BoycuttXiaoZhan trendede i et langt stykke tid i Kina.

Og hvem er Xiao Zhan? Bare for den lytter der sidder igen...

Det er jo, at det er ham, hvis fans fik lukket sitet ned. Ja, han spiller Wei Wuxian i tv-serien.

Og hvorfor skulle man få lyst til at boykotte ham?

Det er jo, fordi det er hans fans fik lukket ned for det her, og jeg tror, folk har tænkt, at han var bag det. Så han var ude og undskyldte og sige, at han synes, det var forfærdeligt, at det her site blev lukket ned. Det har jo været fanfiction - det har ikke kun handlet om fanfiction. Det var også handlede om, at det var et sted, hvor queer-historie kunne eksistere frit i Kina og være frit tilgængelig i Kina, så det har jo ikke bare været "Nå, det bare lidt fanfiction", der har jo været et kæmpe slag for queerkulturen i Kina, at den her site er blevet lukket ned. Og jeg ved, at der findes kopisite, hvor folk ligesom kopierer fra AO3 og så lægger op på et kinesisk site.

Og AO3, det er bare sådan ganske kort et af de største fanfiction sites overhovedet.

Det er dét største fanfiction site i verden, ja.

Så her var der i hvert fald et eksempel. Men, men også når du nu starter med at tale om romanen. Dér, hvor det hele startede, den er jo en del mere queer, så at sige, end tv-serien.

Det er den, ja.

Har da også været nogle reaktioner i mod originalen? Altså nogle der starter med tv-serien, blevet forelsket i universet og så til deres bestyrtelse har opdaget, hvad det er for noget, det kommer fra? Eller er det foreløbig kun noget, der har ramt det her kæmpestore fansite med udenlandske fanfiction?

Jeg tror, det jeg har set, det er, at de mennesker, som kigger på den her tv-serier, og tænker "Nej, prøv at se, de er bedste venner!" Det er ikke de mennesker, som opsøger fanfiktion eller opsøger den originale min roman eller får den læst i den her mærkelige fan oversættelse, som ikke er sådan helt godt engelsk, så på den måde: Nej. Men det er, fordi man kan nemlig se den som en rigtig god bromance. Man kan også se den som en kærlighedshistorie. Man kan altså, man kan accesse den på mange forskellige måder.

David, nu hørte vi lige kort Hanfu-bevægelsen. Og i sidste episode der kunne man jo høre nogle eksempler på noget, du fortæller omkring en Hanfu-bevægelsen. Vil du lige kort nævne igen, hvad er Hanfu-bevægelsen, og hvor er den henne i forhold til de her politiske spørgsmål?

Ja, det er nærmest en ungdomskultur, der er opstået, hvor man - jeg vil ikke sige cosplayer - men hvor man vælger at tage tøj på, der udspringer af gamle historiske klædedragter...

Reenactment, kan man måske kalde det?

Ja, det kan man godt... fra før 1700-tallet. Og de her dragter, det er også dem, som man kender, hvis man ser kinesiske historiske dramaer eller "The Untamed". Blandt andet "Tiger på spring", "Drage i skjul". Det er sådan det tøj, de har på der.

Der er kommet en bølge omkring det her tøj her?

Ja, efter at denne her type klædedragt har været undertrykt i mange år. Jeg tror i starten af nullerne var der så én mand, der begyndte, der altså aktivt valgte at gå rundt i det her tøj til dagligt, og så spredte sig. Og nu er det en kæmpe stor industri. Der bliver solgt for altså over 100 millioner kroner til Singles' Day i 2019 - et er den 11. november - som en af de største handelsdage i verden. Der, altså, blev solgt for 228 millioner kroner, og som kun var tøj fra denne her historieske periode. Og så har folk jo gjort det til deres eget. De har lavet forskellige fantasivinkler på, så noget er måske meget autentisk og noget mindre autentisk. Og så er der jo alt det tilbehør, man kan købe med hatte og paraplyer, rispapir og smykker og armbånd og whatnot.

Og nok det fjollede spørgsmål fra mig til jer begge to er altså, har I nogen som helst - er det noget, vi tænker meget over som fans? Det her med, at Kina jo ikke er et demokratisk land og at muligvis er staten mere eller mindre aktivt med, og det må du måske også skal være et nationalistisk projekt. Er det noget, som som ligesom er en vigtig overvejelse for jer som fans, eller er de i virkeligheden noget I tænker: "Det er et fjollet spørgsmål, du kommer med her? Det er slet ikke noget, der betyder noget for mig!" Ganske kort, hvad tænker I begge to om det spørgsmål?

Jeg tænker meget over. Jeg tænker helt utroligt meget over det. Jeg bliver jo nødt til at forholde mig til, at en ting er, at producenterne af den her tv-serie har formået at skabe en gay historie og at give den så meget succes. Noget helt andet er, at måske er der nogle af de her skabere. Måske er der nogle af de her skuespillere, som aktivt støtter op omkring regimet, som jo - altså Mulan er jo et virkelig, virkelig godt eksempel, hvor mange af mine store helte der har været ude og sige (Donnie Yen blandt andet og Jackie Chan) har været ude at sige, at de her oprør i Hong Kong - hvis de lige gider tage den lidt ned, for hvor vigtigt kan det være med al den her påstyr, ikke? Og så har jeg svært ved at skulle se Donnie Yen-film igen, ikke? Så det er noget, jeg blev nødt til at forholde mig til. Og jeg forholder mig på en sådan måde, at hvis der er nogle ting, der lugter enormt meget af, at det her det støtter op omkring regimet, eller der er noget nationalromantisk i det her, så kan jeg godt mærke, at jeg bakker væk. Der skal være et subversive element. Men det er jo det også bare generelt min smag. Der skal være et eller andet, som lige rykker ved status quo i det, som jeg ser eller læser.

Og nu kiggede Sanna lige hen på dig og grinede og sagde Mulan. Hvad er det? Hvad handler det om David?

Jeg kommer netop til at tænke på, at det er nok en fin balance for de, der skaber de her produktioner, at man bliver nødt til både at tilfredsstille den politiske linje, men selvfølgelig også forbrugerne. Så det må være svært lige at kunne holde sig på den der meget smalle sti. Og nu har Mullan jo været rigtig meget oppe, fordi den ikke skulle være særlig god og desuden... (griner)

Det er jo et problem.

Det er det første problem. Det næste problem det der er jo så, at blandt andet den skuespillerinde, der spiller Mulan, hun har været ude og udtale sig til fordel for Kinas politiske linje. Og det har ikke så vel modtaget iblandt hendes fans.

Og dele af filmen er optaget i Xinjiang-provinsen, hvor der er tvangsarbejdere ligenu og puh.

...og undertrykkelse af de lokale Uyghurfolk. Ja, det er... Det er meget interessant at se hvordan, at Disney har åbenbart formået at træde lidt i suppedasen.

Ja, det har de virkelig.

Og for Sanna, du nævnte jo det her med det subversive, som det skal være. Det er der i dén grad også, kan man jo høre i "The Untamed" og i universet omkring. Men hvad med dig, David? Som forbruger, så at sige, af de her YouTube-videoer og hele det her univers. Har du nogle overvejelser dér, eller er det bare ren og skær afslapning?

Både og vil jeg sige. Jeg tror, jeg var mere i starten, hvor jeg lige opdagede det. Hvor jeg blev så lidt forvirret altså i forhold til hvad er det her egentlig? Jeg var også nødt til at spørge en kinesisk veninde: "Hvad, er det ægte?" (alle griner)

Og hvad sagde hun til det så? Nu må vi jo næsten få svaret.

Hun var selv forvirret. Der gik faktisk flere år før hun vendte tilbage og sagde, at hun troede faktisk, at den var gode nok. Selv om det virkede som alt for idyllisk til, at det kunne være sandt, så er i hvert fald en del af det - noget af det - er sandt. Og når man altså lige har fundet sig til rette i denne her balancegang, så bliver man jo... Ser sig lidt blind på det, eller hvad man skal sige. Så nyder man bare indholdet, ja.

Der tænker jeg jo, det er jo virkelig et skifte, fordi uden at jeg selv på nogen måde har set særlig meget fra Kina. Det startede jeg også med at sige her i begyndelsen, så er min opfattelse, at der kommer ikke noget, der man kan virkelig fordybe sig i, men vi har jo fået nogle virkelig gode eksempler på, at det er noget pjat, eller det har jeg fuldstændig misset i hvert fald. Det kan man i dén grad. Så der er jo i den grad også udtryk for, at der er ved at ske noget med den kreative produktion i Kina. Altså det at vi

er et andet sted, end vi har været. Tænker jeg i hvert fald umiddelbart. Jeg talte for nogle år siden med den sydkoreanske musikproducent, der sagde, at de i den grad orienterer sig i forhold til det kinesiske marked med deres produkter. Men at han forudså indenfor i en begrænset årrække så ville Kina ikke kun være landet, der i den grad sørgede for, at det her selskab i Korea tjente penge. Så ville det være dér, at man skulle tage til som musiker, som producent som alt muligt, og at den kreative kraft simpelthen før eller siden, mente han, ville komme fra Kina. Og hvem ved, måske er nogle af de eksempler, vi har hørt her, eksempler på, at det ikke kun er telefoner og mobiltelefoner og alt muligt andet, der kommer fra Kina, men at de kreative produktioner også nu i stadig stigende grad vil komme fra Kina? Hvem ved?

Helt bestemt og der er jo i flere år... Ligesom Kina, som du siger, producerer vores mobiltelefoner...

Ja, eksempelvis.

...har det jo også været kinesiske donghua-selskaber, som har animeret de japanske animeserier.

Vi har set rigtig meget fra Kina uden at have vidst det.

Uden at vide det var fra Kina, ja!

Ja, god pointe, ja.

Og de historiske dramaer. Altså du kan jo... Det er jo nærmest for bredt et et search term at google "Chinese historical drama", fordi du DRUKNER. Der er simpelthen så meget! Der er så mange streaming sites. Jeg har de første, tror jeg, fem apps på min mobil, forskellige streaming sites, som hver har, jeg ved ikke, hvor mange hundredevis af serier. Så bliver virkelig produceret meget. Det er bare et spørgsmål om, at vi ikke har fået øjnene op for det, fordi at vi kigger på USA. Vi kigger på England, ikke?

Korea og Japan, de fylder alt for meget (alle griner).

Det der skærer jeg simpelthen ud, lige umiddelbar, vil jeg sige (alle griner). Jeg kan også bare slutte med at sige stor tak, i hvert fald for I har været med til at åbne mine og forhåbentlig også masser af andres ører og øjne for, at der sker nogle super spændende ting i Kina lige nu og her. Så tak for det.

Velbekomme.

Selv tak.

Det var KoreaKontoret. I dag havde jeg besøg af Sanna Bo Claumarch og David Nicolas Christensen, som har i hvert fald åbnet mine øjne for kinesiske popkultur. Programmet er produceret af Nationalmuseet for Radio Loud. Du kan finde hele serien på vorestid.dk eller hvor du normalt finder dine podcats. Mit navn og Martin Petersen. På genhør.